

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 50/11
24.06.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog M.N, zbog krivičnog dela iz člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 362/11 od 14.06.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Osnovnog suda u Užicu 1K. 592/10 od 17.01.2011. godine i Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 br.570/11 od 28.02.2011. godine, u sednici veća održanoj dana 24.06.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimično se UVAŽAVA zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 326/011 od 14.06.2011. godine i utvrđuje da je pravnosnažnim presudama Osnovnog suda u Užicu 1K 592/10 od 17.01.2011. godine i Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 570/11 od 28.02.2011. godine povređen zakon u korist okrivljenog M.N. – odredba člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji („Službeni glasnik RS“ broj 47/03), dok se u odnosu na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP u vezi člana 355. tačka 1. ZKP zahtev ODBIJA kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Užicu 1K 592/10 od 17.01.2011. godine okrivljeni M.N. oslobođen je od optužbe na osnovu člana 355. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku da bi radnjama opisanim u izreci presude izvršio krivično delo iz člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji, jer delo za koje je optužen po zakonu nije krivično delo.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Odlučujući o žalbi Osnovnog javnog tužioca u Užicu, Apelacioni sud u Kragujevcu odbio je kao neosnovanu žalbu javnog tužioca i prvostepenu presudu potvrdio svojom presudom Kž1 570/11 od 28.02.2011. godine.

Protiv obe pravnosnažne presude Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 362/11 od 14.06.2011. godine, zbog povrede zakona iz člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji („Službeni glasnik RS“ broj 47/03) i zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. i člana 355. tačka 1. ZPP s predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i utvrdi da je navedenim pravnosnažnim presudama povređen zakon u korist okrivljenog M.N.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku kojoj je prisustvovao okrivljeni M.N. lično, pa je u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, razmotrio spise predmeta zajedno sa zahtevom Republičkog javnog tužioca i našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan u odnosu na povredu zakona iz člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji (u daljem tekstu Zakona), dok u preostalom delu u pogledu povreda krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. u vezi člana 355. tačka 1. ZKP, zahtev nije osnovan.

Naime, u zahtevu javni tužilac ističe da se prvostepena, a zatim i drugostepena presuda zasnivaju na pogrešnom pravnom stavu suda, da dogradnja uz postojeći objekat ne predstavlja izgradnju u smislu člana 2. tačka 16. i 26. Zakona o planiranju i izgradnji, pa time da u opisanim radnjama okrivljenog M.N, koje predstavljaju dogradnju postojećeg objekta, nema zakonom propisanih obeležja krivičnog dela iz člana 149. stav 2. pomenutog Zakona. Za dogradnju je prema iznetom stavu Republičkog javnog tužioca potrebno pribaviti odobrenje za izgradnju i glavni projekat, što znači da je dogradnja po svojoj suštini izgradnja, koja, ako je obavljena bez potrebnih odobrenja i dokumentacije, predstavlja krivično delo. Osim toga, prvostepena i drugostepena presuda prema iznetim navodima zahteva ne sadrže jasne i prihvatljive razloge za izneti pravni stav.

Odredbama člana 2. Zakona o planiranju i izgradnji („Službeni glasnik RS“ broj 47/03, 34/06 i 39/09) propisano je:

- u tački 26. člana 2., da je „dogradnja“ izvođenje građevinskih i drugih radova kojima se izgrađuje novi prostor uz, ispod ili nad postojećim objektom i sa njim čini fizičku i tehničku celinu,

- u tački 16. člana 2., da je „izgradnja“ objekta skup radnji koji obuhvata prethodne radove, izradu tehničke dokumentacije za izgradnju objekta, kontrolu tehničke dokumentacije, pripremne radove za građenje, građenje objekta i stručni nadzor u toku građenja objekta,

- u tački 24. člana 2. da se pod „građenjem“ podrazumeva izvođenje građevinskih i građevinsko-zanatskih radova, ugradnja instalacija, postrojenja i opreme.

Krivično delo iz člana 149. stav 2. pomenutog Zakona čini onaj investitor objekta, koji gradi bez odobrenja za izgradnju i glavnog projekta (član 88. Zakona).

Dakle, radnja izvršenja navedenog krivičnog dela jeste građenje bez odobrenja za izgradnju, koja radnja u smislu citiranih odredaba Zakona, znači izvođenje građevinskih i građevinsko-zanatskih radova i dr, za koje investitor objekta mora imati odobrenje, a prema tehničkoj dokumentaciji za izgradnju objekta. Imajući u vidu da je „dogradnja“ takođe izvođenje građevinskih i drugih radova, s tim što se ovde radi o građenju na već postojećem objektu (novog prostora uz ispod ili iznad), koji sa njim čini fizičku i tehničku celinu, to dogradnju treba smatrati građenjem u širem smislu reči.

Odredbama člana 90. i 97. Zakona propisani su izuzeci od obaveze pribavljanja odobrenja za izgradnju u smislu člana 88. Zakona, pa takvo odobrenje nije potrebno u slučaju građenja neposredno pre i za vreme elementarnih nepogoda, radi otklanjanja štetnih posledica tih nepogoda kao i u slučaju rata i neposredne ratne opasnosti a zatim u slučaju adaptacije, sanacije objekta, izgradnje pomoćnih objekata, kao i u slučaju promene namene objekta, ali ovde nije propisana i dogradnja.

Pravnim stavom iznetim u prvostepenoj i drugostepenoj presudi povređen je krivični zakon – član 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji („Službeni glasnik RS“ broj 47/03), kada je sud našao da je za postojanje krivičnog dela od značaja činjenica da investitor objekta gradi bez odobrenja za izgradnju u smislu člana 88. navedenog Zakona novi objekat, što ovde nije slučaj jer se radi o dogradnji postojećeg objekta.

I za dogradnju objekta potrebno je odobrenje i tehnička dokumentacija jer se i ovde radi o „građenju“ u smislu odredaba pomenutog Zakona i suprotnim postupanjem investitora, odnosno izvođenjem građevinskih i drugih radova u dogradnji, ostvaruju se obeležja krivičnog dela iz člana 149. stav 2. Zakona, pa je sud oslobodivši M.N. od optužbe na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP, učinio povredu zakona u korist okrivljenog.

U odnosu na istaknute povrede odredaba krivičnog postupka i člana 368. stav 1. tačka 11. u vezi člana 355. tačka 1. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je našao da su u prvostepenoj i drugostepenoj presudi dati dovoljni razlozi za zauzeti pravni stav, te da obrazloženje u pomenutim presudama na jasan i razumljiv način ukazuje na ocenu i pravni zaključak suda u smislu člana 355. tačka 1. ZKP, te da stoga nisu učinjene istaknute povrede i zahtev javnog

tužioca je u tom delu odbijen.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. i člana 32. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116/08), te člana 24. stav 7. ZKP, s obzirom da je pravnosnažnim presudama povređen zakon u korist okrivljenog M.N. – odredba člana 149. stav 2. Zakona o planiranju i izgradnji, samo utvrdio navedenu povredu zakona, ne dirajući u pravnosnažne presude protiv kojih je zahtev podignut, u smislu člana 425. stav 1. i 2. ZKP, dok je u preostalom delu u pogledu bitnih povreda odredaba krivičnog postupka zahtev odbio na osnovu člana 424. ZKP.

Zapisničar-savetnik

Za Predsednika veća

Mila Ristić,s.r.

sudiju Batu Cvetkovića

sudija

Nevenka Važić,s.r.